

*ȘCOALA GIMNAZIALĂ
SFÂNTUL NICOLAE LIEȘTI*

*PREGĂTEȘTE
OAMENI PENTRU VIAȚĂ ;*

CONDEIUL FERMECAT

*“Fă-ți timp la timp să –nveți căci toate se-nvață-n timp .“
Traian Dorz*

*REVISTĂ ANUALĂ DE TIP MAGAZIN
NR.16 ,IUNIE 2014*

Gânduri... aduceri-aminte

Toamnă, iarnă, primăvară, vară...aceasta este succesiunea anotimpurilor într-un an școlar. În toamnă am pășit plini de emoții și nerăbdare pe poarta școlii, am făcut cunoștință sau ne-am revăzut colegii, am schimbat impresii și...am pornit plini de avânt spre noi cunoștințe, noi descoperiri. Ne-am mobilizat rapid, pentru că pe 5 octombrie am organizat Târgul Toamnei (devenit tradiție la Școala Sfântul Nicolae), iar la sfârșitul lunii noiembrie am primit cu mari emoții vizita celor de la ARACIP. Totul a decurs foarte bine, așa cum ne așteptam, iar rezultatele au oglindit rodul muncii noastre: Foarte bine! Le mulțumesc pe această cale tuturor celor care au făcut posibil acest lucru: fostul director al școlii, dna Boț Carmen-Alina, întregului corp profesoral, personalului didactic auxiliar și nedidactic, Primăriei și Consiliului Local Liești, părinților și nu în ultimul rând, elevilor. Fiecare a reprezentat o piesă din acest mare puzzle, numit Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” Liești fără de care nu s-ar fi obținut aceste rezultate. Iarna a debutat cu o mare sărbătoare, care a constituit un moment de bucurie sufletească: Ziua Școlii. A avut loc lansarea proiectului „Steluțe pe pământ”, coordonat de dna Lupoaiu Liliana, în cadrul căruia copiii de la Centrul de zi al copiilor cu dizabilități au devenit, în mod simbolic, elevii școlii noastre. Au urmat apoi zilele pline de miros de brad, de portocale, cadouri, vacanță, bucurii și cursuri suspendate din cauza cantităților mari de zăpadă. Timpul a trecut ca gândul și iute ne-am regăsit simulând examenul de Evaluare Națională la clasa a VIII-a, apoi ne-am întrecut în măiestrie, confecționând măștișoare și felicitări de 8 martie. Și de această dată, voluntarii școlii au făcut surprize plăcute tuturor doamnelor și domnișoarelor întâlnite pe stradă, oferindu-le câte un măștișor hand-made. Săptămâna „Școala altfel” a scos la iveală talentul creator al cadrelor didactice și le-a arătat elevilor încă o dată ce frumos și interesant este la școală. „Atelierul Bunicuța”, coordonat și în acest an de dna Bulai Mihaela, a obținut locul I la faza județeană în competiția națională „O activitate de succes în Școala altfel”. Rezultate spectaculoase au obținut elevii la mai multe concursuri județene și naționale, precum: Fii inteligent!, Cangurul, Olympics, Prietenii pompierilor, Cu viața mea apăr viața etc. A urmat apoi vacanța de Paște, când cu toții am petrecut în familie și am mers la biserică.

Zilele au trecut una după alta și iată-ne ajunși în anotimpul de vară, la finalul anului școlar: agitație, oboseală, medii încheiate, cursuri festive, emoții, premii, diplome, corozițe și iar emoții... Nu-mi rămâne decât să le mulțumesc tuturor celor care „au pus roțile în mișcare” în acest an școlar, sponsorilor care au fost alături de noi și ne-au oferit ajutorul de fiecare dată când l-am cerut și să vă urez o vacanță de vară plină de zâmbete și gânduri bune. Aștept să ne vedem sănătoși în toamnă, când iarăși vom păși plini de emoții și nerăbdare pe poarta școlii...

Istoria se repetă an de an la Școala Sfântului Nicolae, cu aceeași profesori și alți elevi!

Director, Profesor pentru învățământul primar COSTEA SELENA

Cuvintele care apropie oamenii

Revista **“Condeiu fermecat”** are o poveste și nu una oarecare ci o poveste foarte frumoasă. S-a născut din dorința câtorva dascăli inimoși care visau la ceva mai mult decât rutina zilnică. Ei s-au angajat în derularea unui proiect de pregătire în jurnalism a cadrelor didactice doritoare iar la noi la școală nu au fost puține. Au transmis efervescența lor în rândul elevilor și au găsit printre ei colaboratori de nădejde. Au învățat împreună cu ei tainele redactării unui text, strângerea materialelor pentru revistă, cum se folosesc laminatoarele, aparatele de îndosariat, imprimantele color etc. S-au încheșat prietenii strânse între elevi și cadrele didactice. Au înțeles împreună că pot sta umăr la umăr, pot să se contrazică, să-și dea sugestii, să se ajute unii pe alții pentru ca munca lor să aibă succes.

La inaugurare am urat revistei să ajungă la numărul 100 și cineva din public mi-a replicat :
-Crezi că vei trăi 100 de ani de acum încolo ca să vezi numărul 100 ? Am răspuns foarte sigură :

-Existența revistei „Condeiu fermecat „nu depinde de existența mea efemeră ci de spiritul creat în rândul elevilor și care ,cu certitudine ,va asigura continuitatea acesteia în ani.

Se pare că am avut dreptate. Revista și-a continuat povestea chiar dacă prin școală au trecut generații de dascăli și elevi. Este greu de înțeles pentru alții ce simt când apare un nou număr de revistă ,cât mă bucur ,ce mândră sunt dar și cât mă dor observațiile mai puțin prietenoase la adresa acesteia .

Pentru că o iubesc i-am făcut chiar și o soră mai mică **“Minicondeiu fermecat”** pe care o edităm noi ,educatoarele grădiniței și care a ajuns la numărul 12.

Cumva revista școlii este o parte din sufletul meu și așa va rămâne .

Educator Damian Mariea ,membru al echipei de implementare a proiectului “Cuvintele care apropie oamenii”

“Cuvintele care apropie oamenii” este numele subproiectului derulat între anii 2006-2009 de Școala Gimnazială nr.4 Liești ,prin reprezentantul ei legal de atunci ,doamna directoare Stamate Georgeta ,în parteneriat cu ISJ Galați ,Primăria Liești și Banca Mondială ,proiect care s-a finalizat cu amenajarea unei săli de redacție ,complet dotată ,în care să se editeze revista școlii. De ce ne întoarcem în trecut ?

Din cel puțin cinci motive :

1. înțelepții acestei lumi ne învață să nu uităm trecutul dacă vrem să înțelegem prezentul
2. nu sala de redacție era importantă (deși era un plus pentru imaginea școlii) ci spiritul creat de ședințele lungi profesori-elevi ,spirit care a învins bariera anilor , căci an de an sub coordonarea unui grup de dascăli elevii noștri valoroși ,grupați într-un colectiv de redacție sau nu ,reușeau să surprindă esența educației dintr-o școală prin editarea unui alt număr de revistă
3. revista face parte din trecutul ,prezentul și viitorul acestei școli ,reprezentând o carte de vizită semnată în mod egal de elevi ,dascăli și părinți
4. prezentul e frumos deoarece revista are deja 2 numere speciale, editate la Ziua școlii 2012 și 2013
5. istoria oricărui lucru durabil din școală trebuie corect cunoscută de generațiile prezente pentru a înțelege că dacă vrem să zidim ceva depinde doar de noi zidirea

Trecerea anilor m-a învățat că nimic din această lume nu e durabil dacă nu e făurit prin implicarea mai multor suflete .Le mulțumesc tuturor **sufletelor ziditoare de cuvinte care apropie oamenii** pentru că ele au format și dezvoltat spiritul ce asigură **DURABILITATEA UNUI LUCRU PE PĂMÂNT**.

Profesor de biologie ,Boț Carmen Alina, membru al echipei de implementare a proiectului

Pag.2

Parfum de școală primară

E deja o tradiție la noi în școală ca ,atunci când o altă clasa a patra își încheie truda anilor alături de doamna învățătoare să consemneze momentul în filele revistei .

Așadar ,parfumul anilor de început transpus în cuvinte meșteșugite de către personajele principale :elevii și părinții clasei a IVa,promoția 2010-2014:

„Îmi aduc aminte de ziua de 15 septembrie ,acea zi frumoasă cand sfioși cu mamele de mână intram pe poarta școlii .Acea zi a fost un pas important în viața noastră .Pășeam pentru prima dată în universul plin de farmec și mister AL ȘCOLII.ERAM mândră de mine și aveam emoții pentru un nou început .O clasă frumos aranjată și primitoare ne aștepta ,era clasa în care urma să ne petrecem patru ani alături de colegi și de doamna învățătoare .Doamna ne aștepta și avea un chip luminos . Alături de dumneaei am făcut serbări minunate și de

neuitat ,am participat la concursuri .În cei patru ani de școală am legat prietenii și ne-am bucurat de succese.

Pentru mine doamna învățătoare este un om deosebit pe care îl voi respecta toată viața.Dumneaei are un loc special în gândul meu deoarece ne-a învățat să scriem ,să citim și să gândim corect .Lângă doamna noastră am învățat ce înseamnă respectul de sine și respectul față de ceilalți .

Împreună am descifrat o parte din tainele vieții de școlar și de om .”

Pleşcan Miruna

„Îmi amintesc de parcă ar fi fost ieri .Curtea școlii era plină de copii și părinți .Eram mic și nerăbdător să pășesc în clasă .În clasă ne așteptau doamna învățătoare și 2 cărți importante :abecedarul și matematica .Doamna ne-a încurajat și ne-a urat succes în viața de școlar .Totul părea simplu dar cu timpul totul a devenit din ce în ce mai complicat .Mi-am dat seama că fără muncă și ambiție nu o să reușesc .Zi de zi doamna a reușit să mă facă să pricep tot mai bine taina învățaturii .Acum după aproape patru ani îmi dau seama că cea mai grea a fost clasa I .Bineînțeles că și următorii ani au fost grei dar experiența de an la an m-a ajutat să fie mai bine.Mă declar mulțumit acum .Pentru toate acestea trebuie să mulțumesc doamnei și să îmi cer scuze pentru micile neplăceri pe care le-am produs în acest timp .”

Purice Cristi

„Cei patru ani de școală au fost ani de muncă ,de efort ,de succese și de bucurii .

În prima zi de școală frunzele ruginii se pregăteau să țeasă covorul toamnei .Ne-am întâlnit în curtea școlii.Povestea noastră începea .Începeau momentele de descoperire ale școlii ,ale clasei ,ale băncii ,ale colegilor .Toate începeau cu lacrimi de teamă sau sfoase semne de prietenie .”

Pastramă Nicoleta

“Pentru mine doamna învățătoare este ca și o a doua mamă .Așa cum un nou născut face primii pași în viață alături de MAMA SA ,așa și eu am învățat foarte multe lucruri folositoare de la DOAMNA .Acești patru ani care au zburat ca gândul au fost cei mai frumoși ani din viața mea.”

Culache Sorinel

„Cei patru ani au trecut prea repede iar noi ,bobocii din clasa I am crescut mari .

Îmi amintesc ...câtă trudă în clasa I pentru a-l face pe A! Încet ,încet am reușit să terminăm alfabetul .Doamna ne-a recomandat Gazeta matematică junior.De atunci și până azi am cumpărat în fiecare lună și mi-a ajutat foarte mult .În clasa a IIa și tiam deja să facem adunări și scăderi și să rezolvăm probleme de perspicacitate .

În clasa a III a eram învățat cu exercițiile grele și cu scrisul ...scriam cursiv și nu prea frumos. În acest an au apărut materii noi .

Acum în clasa a patra mă gandesc cu drag la prima zi de școală .Din prima zi mi-a plăcut locul acesta și mi-am zis :vreau premiul I mereu .Mi-am ținut promisiunea.Datorez aceste rezultate doamnei învățătoare .Ea a fost mereu lângă mine și m-a încurajat când am dat de greu ,m-a felicitat când am obținut o notă bună dar m-a și certat când am meritat.Doamna învățătoare e un om deosebit :pot să o compar cu un râu nesecat ,plin cu sfaturi bune și gânduri frumoase.”

Mitu Iustin

„Toți țineam stângaci ,nepricepuți stiloul pe o foaie de hârtie .Doamna învățătoare ne ajuta ,ducându-ne mâna să scriem cel mai frumos cuvânt :Mama .Abecedarul zâmbea în fiecare zi pe bancă iar stiloul ne ajuta să umplăm foaia fermecată cu litere fermecate.În fiecare an din clasele primare am învățat lucruri interesante ,de multe ori am plâns pentru o nota rea sau m-am bucurat pentru una bună .Am avut multe activități frumoase :serbările ,Târgul de toamnă .Doamna învățătoare ne-a făcut să iubim cartea .”

Tăbăcaru Adrian Fabian

„Aveam emoții uriașe acum patru ani .Eram cu toții speriați ,timizi și nu ne găseam locul .Doamna învățătoare ne aduna pe toți și ne așeza în rând.

Viața de școlar este o experiență unică pe care atunci când o trăiești nu o înțelegi dar mai târziu ,privind în urmă cu nostalgie,realizezi frumusețea clipelor din școală.Am trecut prin vremea bastonașelor , a literelor , a primelor adunări ,a problemelor ,tablei înmulțirii .

Pentru mine doamna învățătoare este un exemplu de urmat ,o respect .Țin foarte mult să-i mulțumesc pentru înțelegerea pe care ne-a arătat-o timp de patru ani .Îmi amintesc cum mă scotea la tablă și îmi spunea :”Bravo ,Bianca ,să o ții tot așa !” .Îmi este foarte greu să cred că nu o să o mai aud încurajându-mă.Dacă o să am nevoie de sfaturi și de explicații sunt sigură că o să mi le dea .Sper să am parte de profesori buni și înțelegători .Să-mi spună și ei :”Bravo ,Bianca ,cinste cui te-a învățat!

A-și vrea să dau timpul înapoi și să fiu iarăși elevă în clasa I”.

Lupu Bianca

„A avut răbdare să se plece cu mult drag asupra fiecărui copil ,să-l înțeleagă și să-l încurajeze.Cu dăruire și profesionalism le-a dat copiilor dragostea de carte și i-a crescut în cultul muncii și al onoarei .A creat o familie ,o echipă pentru că a știut cum să -i țină unți .Investiția dumneaei va da roade peste câțiva ani când o să se mândrească cu promoția 2010-2014.”

Camelia Lupu ,părinte

“Îmi amintesc prima ședință de la școală a băiatului meu când gândeam că ,doamna învățătoare dorea să facă școală și cu noi ,părinții.Pe un ton hotârat ne-a impus seriozitate ,implicare și dăruire față de copii și față de dumneaei.Am parcurs împreună patru ani în care am învățat să fim exigente față de copiii noștri atunci când e nevoie .Perfecționistă din fire și-a dorit să aducă toți copiii la același nivel ,a reușit întotdeauna cele mai frumoase serbări ,a implicat elevii în proiecte la nivelul școlii și în concursuri școlare unde au obținut diplome și locuri fruntașe.Exigența dumneaei a fost benefică pentru copii dar și pentru părinți.Se apropie de pensionare și de aceea îi dorim să fie sănătoasă pentru a putea duce o viață liniștită alături de cei dragi.Să se bucure de generațiile modelate și să ajungă oameni realizați cu familii și funcții importante .”

Dana Purice ,părinte

“ Încep prin a spune că ,onorată fiind, am prilejul să conturez câteva idei ce privesc un om extraordinar . E greu să te limitezi în spațiu când vine vorba de o persoană atât de complexă dar aş vorbi cu tot dragul și cu o imensă apreciere oricând și oricât despre dumneaei.

Un adevărat profesionist într-o femeie puternică care și-a construit cu mult sârg și dăruire o carieră incredibilă .E o plăcere să -ți vezi copilul motivat și fascinat de ideile omului care care insuflă educațional .Nu îmi place să spun lucruri de complezență și rar mi se întâmplă să pot descrie așa pe cineva în câteva rânduri . ..Doamna reprezintă ,pentru copilul meu ,un univers de necuprins căreia îi mulțumesc pentru maniera în care săvârșește lucrurile ...o manieră specială.”

Viorica Pleșcan ,părinte

„Sfârșitul anului școlar este mereu la fel, numai că pentru mine, de această dată, este mai special.”Bobocii” care, acum patru ani pășeau cu emoție și sfială pragul clasei I, au crescut și au încheiat ciclul primar.

Deci ,a venit clipa în care ”bobocii” trebuie să-și ia rămas bun de la clasa a IV-a și de la doamna învățătoare.

Este un moment emoționant atât pentru mine ca părinte, cât și pentru elevi.Zeci de gânduri îmi trec acum prin minte, gânduri care mă sperie puțin, deoarece mi se pare că totul trece prea repede.

Dar viața își urmează cursul firesc și acum, în prag de despărțire, trebuie să-i mulțumim celei care a fost mamă , prietenă și învățătoare pentru copiii noștri. . . un „trio” minunat adunat într-o singură ființă.

Astăzi, copiii noștri pot să se cufunde în lumea minunată a unei cărți, pot să înțeleagă tainele matematicii deoarece doamna învățătoare i-a educat să facă acest lucru.Alături de dumneaei, copiii noștri au început călătoria înspre ”a fi mari”.

Acum la încheierea ciclului primar, noi, elevii și părinții, îi dorim doamnei învățătoare să fie sănătoasă și să lumineze calea și mintea altor elevi. Îi mulțumim din suflet pentru tot ceea ce a realizat cu elevii dumneaei ,copiii noștri, în cei patru ani de școală, primii din lungul și anevoiosul drum al cunoașterii.

Mariana Mitu ,părinte

Voluntari fără etichetă

Proiectul de voluntariat „Inimi pentru inimi „ s-a născut din entuziasm și dăruire. Exemplul motivant l-a constituit eleva Mihalache Andreea ,voluntar fără etichetă din primii ani de ciclul primar. Dăruirea ei exemplară față de copiii de la Centrul de copii cu dizabilități Liești ne-a motivat și pe noi ,cadre didactice și elevi.

În parteneriat cu Fundația “Inimă de copil “Galati am desfășurat activități de voluntariat în care s-au implicat toate clasele din școală. Debutul acestui proiect a fost de Ziua Sfântului Nicolae care este și Ziua Școlii .Acțiunea a avut un scop clar caritabil ,fondurile obținute fiind donate copiilor cu dizabilități din comună.

Ne dorim o continuare a acestui proiect și în anii următori .

Profesor de religie și limba română ,diriginte clasa a Va –prof.Lupoaiu Liliana Georgeta

Mă numesc Mihalache Andreea și fac parte din echipa de voluntari a clasei a Va :”Inimi pentru inimi “ din cadrul Școlii Gimnaziale Sfântul Nicolae Liești. Am intrat în această activitate în mod individual având ca scop propria mea descoperire și motivare. Drumul ales m-a făcut să înțeleg că a fi voluntar nu înseamnă doar să oferi un covrig ci a fi voluntar înseamnă să te implici cu trup și suflet .De-a lungul anilor am participat la multe activități care mi-au adus o vacanță la mare .Acolo am întâlnit oameni cărora le-am împărtășit bucuria de a fi voluntar. Mi-a plăcut mereu să îndemn oamenii să facă ceea ce făceam și eu .Plină de bucurie ,entuziasm și de voința de a se implica a fost și prietena mea ,Alexandra .Noi am participat la o activitate împreună cu toți copilașii minunați de la Centrul de copii cu dizabilități

Mihaela din Liești .Bucuria noastră cea mai mare nu a fost când am câștigat premiile ci atunci când i-am văzut pe copii fericiți.

Din punctul meu de vedere voluntariatul îți aduce satisfacții sufletești și o formă de împlinire lăuntrică unică.

De aceea privesc cu multă speranță și energie în viitor !

Pag.7

*Mă numesc **Munteanu Alexandra** și fac parte din grupa de voluntari a clasei a V a : "Inimi pentru inimi " din cadrul Școlii Gimnaziale Sfântul Nicolae Liești. Sunt o fire deschisă și dispusă să îmi ajut semenii .Deaceea propunerea doamnei diriginte a fost pentru mine o bucurie și împlinirea unei așteptări . Un rol important l-a avut prietena mea Mihalache Andreea de la care m-am molipsit cu entuziasm.*

Într-o zi doamna dirigintă ne-a făcut o bucurie mie și prietenei mele Andreea ,spunându-ne că acei copii de la centru vor veni să ne prezinte o scenetă în școală

.Doamna care se ocupa de copii ,Mihaela Mihalache m-a văzut jucându-mă cu ei .Am mers la Galați împreună cu toți copiii.

Cu această ocazie am fost premiată .

Diploma care a contat a fost bucuria din sufletul meu ,nu cea din carton pe care am primit-o!

Nu eu am primit ci am dăruit !

E doar un început !

Ajutați și voi un copil cu nevoi speciale și veți primi cel mai valoros lucru :bucuria și zâmbetul lor !

Scrisoare pentru generația ce vine

Din discuțiile pe care le port zilnic cu elevii mei observ că sunt tot mai mulți copii care preferă, în detrimentul mișcării, să petreacă din ce în ce mai mult timp în fața televizoarelor, a calculatoarelor sau, mai nou, a tabletelor.

Lipsa de mișcare este unul din cele mai serioase aspecte negative legate de sănătate cu care se confruntă omul modern dar ce este cel mai grav este că acest obicei, care poate avea urmări foarte grave, a luat amploare și în rândul tinerilor sau mai ales al copiilor. Sunt din ce în ce mai mulți copii cu afecțiuni ale coloanei vertebrale, cu probleme de creștere și cu...cel mai trist și greu de învins diagnostic...obezitate, ca motor de declanșare a n alte afecțiuni.

Prin calitatea mea de ambasador al sportului recomand tuturor să petreacă mai mult timp mergând pe jos, pe bicicletă sau să practice diferite sporturi.

Dar oare unde sunt jocurile copilăriei: șotron, v-ați ascunselea, rațele și vânătorii, țară, țară vrem ostași? Unde sunt copiii care să strige: "Nenea, nenea ne dați mingea?". Vă rog, dragi părinți, să vă aduceți aminte că acestea au fost și jocurile copilăriei noastre, jocuri ce v-au ajutat să vă dezvoltați sănătos și armonios.

Prin rolul pe care-l am încerc să angajez cât mai mulți elevi în cât mai multe ramuri sportive. Astfel, elevii școlii noastre iau parte la competiții de handbal, fotbal și mai nou, șah. Asociația școlară "Atletico Liești", din cadrul Școlii Gimnaziale Sfântul Nicolae Liești a încheiat de curând un parteneriat cu Asociația județeană de șah Galați, pentru a antrena mintea copiilor. Pentru elevii claselor primare se organizează concursuri ce au în componență jocuri, ștafete și trasee utilitar aplicative.

Mișcarea ar trebui să facă parte din rutina zilnică a fiecăruia dintre noi nelăsând astfel sedentarismul să pună stăpânire pe viațile noastre.

Profesor de educație fizică și sport, Dănilă George

Echipa de handbal

a

Școlii Gimnaziale Sfântul Nicolae Liești

Buna comunicare

Când mi s-a propus să scriu un articol pentru revista școlii m-am gândit că cea mai bună temă ar fi cea a comunicării. Vorbim atât de mult despre comunicare, încât s-ar părea că știm cu toții ce înseamnă.

Si totuși realitatea este alta...ne pierdem în detalii fără a le prinde esența. Acesta este un paradox al comunicării...comunicăm tot mai mult dar ne înțelegem tot mai puțin.

Octavian Paler afirma clar: "Comunicarea este talentul de a înțelege că nu suntem la fel."

Am fost pentru o scurtă perioadă de timp profesor psiholog la Școala Gimnazială Sfântul Nicolae din comuna mea natală...o perioadă frumoasă și cu multe experiențe pozitive. Am observat un aspect interesant, pe care de altfel îl cunosc toți dascălii: cu cât vorbim mai mult cu atât copiii sunt mai obosiți și mai plictisiți ca și cum nimic nu iar surprinde și nu iar atinge.

Din discuțiile cu ei, pentru că am avut privilegiul de a pătrunde în tainele sufletului lor, cu acordul lor, te surprind, te surprinde maturitatea cu care ei văd viața. Și totuși atunci când sunt singuri sau în grup iau cele mai neobișnute decizii, încât atunci când auzi boacănile făcute te întrebi dacă sunt aceeași copii cu care ai discutat acum câteva zile în urmă.

Care ar fi elementul declanșator al acestor...mici devieri de comportament? Concluzia este următoarea: copiii sunt ușor influențabili sub presiunea societății și a familiei. Cadrul didactic are responsabilitatea (pe care trebuie să o îndeplinească la cel mai înalt nivel profesional) formării viitorilor cetățeni, a celor pe care ne vom baza peste 20-30 ani dar care este responsabilitatea familiei? În familie se pun bazele personalității copilului. În condițiile în care fiind înconjurați de o societate în care valorile sunt tot mai greu de găsit, în care mamele și lasă copiii pentru a pleca în alte țări, în care tații consideră că nu este necesar să discute cu copiii lor, în care familia modernă este cea în care copilul ia decizii în privința traseului său educativ și social, tocmai acești copii sunt victime.

Acești copii au atâtea beneficii, avantaje pe care noi nu le-am avut atunci când eram de vârsta lor. Noi am avut marele avantaj al unei stabilități familiale, în care existau valori: încredere, profesie, familie – fundamentul tuturor. Copiii noștri resimt nevoia acelei stabilități de aceea în cadrul activităților pe care le-am desfășurat, majoritatea puneau accent pe familie. Nu e suficient: familia trebuie să știe să asculte și mai ales să acționeze.

*Îmi permit să închei această scurtă prezentare citându-l pe **Edmundo de Amicis**: "Cuore", "Educația unui popor se judecă după ținuta de pe stradă. Văzând grosolonia pe stradă ești sigur că o vei găsi și în casă."*

Psiholog școlar Trandafir Petruța Ionela

Pag.10

Emoții de absolvent

Final de gimnaziu și inevitabil un alt curs festiv mult așteptat. O doamnă dirigintă care abia de se zărește printre elevii săi încearcă să stăpânească emoțiile pentru a-și menține limpezimea organizării unui astfel de moment (e doamna profesoară de matematică...dar până și matematicienii pot plânge ,nu-i așa ?).Începe sărbătoarea gimnaziștilor și o avalanșă de sentimente trece peste ei , părinți și dascăli.Discursurile lor sunt încărcate de frumusețea sufletelor trecute prin caznele scrisului și așa cum ,tradiția școlii ne obligă ,le prezentăm în paginile ce urmează :

“De la piticul care eram odată și care încerca să se strecoare printre uriașii de clasa a IVa ,am ajuns să vă vorbesc azi ,la final de gimnaziu.Mai ieri învățam literele și ne speriam când auzeam de tabla înmulțirii ...

Am trecut împreună prin teste și am fost ascultați așa cum trece așă prin ac.Am legat prietenii strânse care nu pot fi rupte nici acum ,am adunat amintiri valoroase iar în acest timp ne-am schimbat cu toții enorm .Am aspirat mereu să ne descoperim ,să aflăm cine suntem iar acest lucru l-am făcut împreună.Ne-am certat și ne-am împăcat ,am râs și am plâns împreună ,am suferit unul alături de celălalt iar asta ne-a apropiat.Am învățat că pentru a crește ca oameni ,trebuie să creștem ca și suflete.Înainte să ne dăm seama am crescut în inimile celorlalți iar ceilalți au crescut în inimile noastre.În acest continuu proces de învățare și aplicare a celor învățate drumul nostru va fi presărat și cu obstacole ,și cu greșeli din care vom extrage învățături .Un lucru e sigur :oricât de împliniți și de fericiți vom ajunge tot vom privi cu nostalgie în trecut .

Vă doresc tot ce e mai bun ,să vă împliniți visele și să nu ezitați să vă întrebați dacă persoana care sunteți e cea care vreți voi să fie .“

Mariana Bujor și Ștefania Bujor

“Fericire și tristețe ,zâmbete și lacrimi...competiție în unitate ...iubire ,despățire ,extaz și agonie ... reușită ...aceasta este descrierea celor patru ani din viața noastră ,cei mai frumoși ani :anii de gimnaziu.S-ar părea că nu avem nimic în comun dar avem Prietenia ,ea ne-a legat tot timpul ,chiar dacă s-a manifestat prin glume stupide și ironice ,surprize neplăcute ,șoptitul din bancă și bilețelele trăznite .Sentimentul de prietenie ne-a implicat în proiecte și idei deosebite .Știm că nu am ascultat întotdeauna dar ați înțeles că am avut nevoie de dascăli cu vocație care să ne ajute să ne cunoaștem și care să ne prețuiască pe fiecare așa cum suntem .Am avut nevoie de dascăli care să ne formeze caractere puternice ce pot înfrunta viața adevărată.”

Grigore Alina

“Iată-ne și aici ...la sfârșitul unui frumos început ...Pentru o bună parte din viața noastră de până acum această clădire portocalie ,școala, a fost o a doua noastră casă .Pentru a descrie toți anii de gimnaziu ar trebui să transpun emoțiile în cuvinte iar aceasta este o artă pe care nu am dobândit-o încă ... deaceia mai bine vă împărtășesc o întâmplare recentă din viața mea .Într-una din zilele trecute ,la ziua de naștere a unui prieten,cineva a amintit de “Moartea căprioarei “de Nicolae Labiș.Am citit poezia pentru că am avut-o în lista de lecturi dar nu am înțeles decât că un băiat se ruga ca tatăl lui să dea greș și să nu împuște o căprioară.Am fost trist atunci dar nu ca acum când am aflat că nu căprioara murea ci copilăria lui și nu a putut face nimic să o oprească...Cred că momentul oficial al cursului festiv este ca acea zi în care băiatul a trebuit să meargă la vânatoarea tatălui și să accepte ceea ce va avea să se întâmple (ceea ce și face pentru că poezia se încheie cu aceste cuvinte :”Mânanc și plâng.Mânanc!”)Dar cum e mai bine să celebrezi decât să-ți iei rămas bun ,momentul de astăzi a fost numit Curs festiv.Să celebrăm această călătorie memorabilă de 8 ani pe drumul căreia am pornit de mână cu dragii noștri părinți care ne-au încredințat întâi doamnei noastre învățătoare iar apoi ,la vremea potrivită ,doamnei diriginte și domnilor profesori .Ei sunt cei pe care ar trebui să -i celebrăm ,în primul rând.

Să-i onorăm și să le mulțumim că nu ne-au învățat doar lecțiile cuprinse în programa școlară ci și adevărate lecții de viață.Au fost sursa noastră de inspirație zi de zi și sperăm că și noi suntem sursă de inspirație pentru generațiile viitoare .
Mă cuprind fiorii la gândul că la toamnă nu ne vom mai întâlni în clasa noastră și că va trebui să stăm în fața unor oameni necunoscuți.Sperăm că deprinderile și valorile dobândite până astăzi să ne ajute să fim mândri de noi ,oriunde am fi .

Mulțumiri personalului managerial și auxiliar pentru că ne-au arătat cum se ține o școală cu demnitate și disciplină.Mulțumesc colegilor mei care m-au învățat ce să fac pentru a străluci cât și acelora care m-au învățat ce să nu fac.

Privim cu nerăbdare și curiozitate spre viitor și ne simțim chemați de glasul irezistibil al vieții.Siguri suntem că nu vom fi singuri nicio clipă .Dumnezeu va fi mereu alături de noi prin oamenii pe care îi vom întâlni,ca și până astăzi ,pentru că Dumnezeu lucrează prin oameni.”

Ignat Adrian

Bucurați-vă ,dragi profesori !

„Știm că am fost o clasă greu de ținut în frâu dar bucurați-vă că nu am rupt frâiele !

Bucurați-vă doar gândindu-vă că putea fi și mai rău!

Bucurați-vă că am rupt jaluzelele pentru că acum avem o clasă luminoasă !

Bucurați-vă că ne-am udat cu lapte și apă dar nu cu acid!

Bucurați-vă că acei elevi care aprindeau țigări după școală nu aprindeau manualele sau jaluzelele !

Bucurați-vă că am găurit lambriul și nu ne-am spart capul !

Bucurați-vă că uneori stăm inactivi în bănci decât să spunem perle !

Bucurați-vă că am jucat fotbal în clasă și nu rugby!

Bucurați-vă că am strâmbat ușa și nu am dărâmat școala !

Bucurați-vă că am chiulit și nu v-am făcut să puneți note proaste !

Bucurați-vă că am spart tavanul și nu am dărâmat pereții !

Bucurați-vă că în amintirea și inima noastră veți rămâne dragii noștri profesori din generală !

Vă mulțumim că ați fost părinții noștri 6 ore e zi !

Vă mulțumim că ne-ați arătat o cale către viitor !”

Autor :colectivul clasei a VIII a-promoția 2010-2014

Adieu, la VIIIème!

« Avant d'écrire ces lignes, j'ai pensé beaucoup à mes copains et mes professeurs...les derniers semaines d'école s'approchent et je me demande comment le temps a réussi passer tant vite, comment peut voler la meilleure période d'enfance ?

Après tous les moments épatants que nous avons passé ensemble, nous sommes arrivés à un chemin qui ne peut pas être facile à continuer ensemble, simplement n'est pas possible.

Cependant, peut-être n'est pas tout fini... Je désirais nous rencontrer un jour, quand nous aurons une famille et nous rappellerons avec amour, les beaux moments, mais aussi les mauvais, parce que nous avons été ensemble !

Je souhaite à mes copains d'avoir succès dans leur vie, d'entrer au lycée qu'ils veulent... Une autre année scolaire est fini et notre dernier clochette va sonner très vite...

Je n'oublierai jamais les moments passés avec mes copains ! Je vous aime ! »

Mitu Mihaela

„Să aveți încredere în voi căci viitorul nostru nu este scris în stele ci în noi înșine ;fiți pregătiți să acceptați provocările și zilnic să vă autodepășiți; să recunoașteți oportunitățile care vă ies în cale și să îndrăzniți să le valorificați.

Învățați din greșelile personale sau ale celorlalți pentru a nu face voi înșivă aceleași greșeli.

Nu uitați să fiți ,în primul rând OAMENI.

Învățați cu seriozitate ,muncați cu seriozitate și atunci viața vă va răsplăti pentru că doar munca ,efortul și de multe ori renunțările la plăcerile nevinovate ,asigură SUCCESUL.”

Profesor de matematică ,diriginte al clasei a VIIIa ,Purice Susanu Nicoleta

Școala Gimnazială Sfântul Nicolae Liești, str. Șoseaua Națională, nr. 1543

Nr. telefon: 0236835942, email: scoalanr4liesti@yahoo.com

Coordonatori : Prof. de limba română Răileanu Ana Maria și prof. de biologie Boț Carmen Alina

Colaboratori : elevii, dascălii și părinții școlii

ISSN: 2285-2212

ISSN 2285-2212